

Dániel könyve – kilencvenhárom

Róma prófétai trilógiájának feltárása: az ősi pogányságtól a modern megtévesztésig

Jeff Pippenger
2024-02-26

Dániel könyve azonosítja, hogy a látomást Róma állítja fel, és e megértést a millerita történelem protestánsai ellenezték, amikor William Miller ezt a tényt azonosította. Az utolsó napokban továbbra is Róma az, amely felállítja a látomást, és ma a laodíceai adventizmus immár azt az elesett protestáns nézetet tartja fenn, hogy néped rablója Antiochus Epiphanes. A szövetséges nép, amelyet a millerita történelem idején félretettek, ugyanennek az igazságnak állt ellen; ennek az igazságnak áll most ellen az utolsó napok szövetséges népe is, amelyet most félretesznek. Salamon jól mondta:

Ami volt, ugyanaz lesz; és ami történt, ugyanaz fog történni; és nincs semmi új a nap alatt. Van-e valami, amiről azt lehetne mondani: Íme, ez új? Régóta megvan már, előttünk való időktől fogva. Prédikátor 1:9, 10.

Prófétikusan Rómának három megnyilvánulása van, és az első két megnyilvánulás azonosítja a harmadik jellemzőit, mert az igazság kettő tanúságtételén alapul.

Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú szájával minden szó megerősíttessék. Máté 18:16.

A pogány Róma vallása a pogányság volt, és a pogányság a valódi vallás hamisítványa. Nem annyira olyan értelemben hamisítvány, ahogyan a hamis pénzt értik, mert a pogányság valójában egyáltalán nem hasonlít az igaz vallásra. Próféciai értelemben azonban hamisítványjellegű vonásokkal bír. Róma városa Jeruzsálem hamisítványa, és van egy temploma (a Pantheon), amely a jeruzsálemi templom hamisítványa volt. A pogányság vallási gyakorlatai megszenvedetlenek és ördögiek, de a Sátán hamis vallási gyakorlatait képviselik. A pogány Róma vallásának feje a Pontifex Maximus címet viselte. A „Pontifex Maximus” eredetileg az ókori Rómában a római államvallás főpapjára utalt, eredete pedig a korai Római Köztársaság idejére nyúlik vissza. Idővel politikai és vallási tekintéllyel kapcsolódott össze, és végül azzá a címmé fejlődött, amelyet ma a római katolikus egyházban a pápa használ.

A pogány Róma főpapjának címe Pontifex Maximus volt; ez volt a pápai Róma főpapjának címe is, és latin kifejezés, amelynek jelentése: „a legfőbb főpapok közül a legnagyobb”. Ő volt a római államvallás főpapja, különösen Jupiter isten kultuszáé. A Pontifex Maximus jelentős vallási tekintéllyel és felelősséggel bírt, beleértve a különféle vallási szertartások felügyeletét és a római vallási naptár megfelelő működésének biztosítását. A Pontifex Maximus állt a Pontifexek Kollégiumának (Collegium Pontificum) élén, amely papok olyan csoportja volt, akik a római vallás szertartásainak értelmezéséért és fenntartásáért feleltek.

A pogány és a pápai Róma főpapja egyaránt Pontifex Maximus volt; ennél fogva a modern Róma fejének címe is természetes módon Pontifex Maximus lesz. A pogány Róma vallása a pogányság volt, és a pápai Róma vallása a pogányság volt, és ma is az, csupán a kereszténység megvallásának köntösébe burkolva; és az utolsó napok modern Rómájának vallása is a pogányság lesz, a kereszténység megvallásának köntösébe burkolva.

Mind a pogány, mind a pápai Rómának meghatározott időszaka volt, amely alatt korlátlanul uralkodott. A pogány Rómának háromszázhatvan évig kellett korlátlanul uralkodnia a Dániel könyve tizenegyedik fejezete huszonnegyedik versének időprófeciájának beteljesedéseként.

Békességesen hatol be még a tartomány legzsírosabb vidékeire is; és olyat cselekszik, amit sem az ő atyái, sem atyáinak atyái nem cselekedtek; zsákmányt, prédát és gazdagságot szór szét közöttük; sőt terveit az erősségek ellen is szövi, de csak egy ideig. Dániel 11:24.

A huszonnegyedik vers tárgya a pogány Róma, mert a tizenhatodik versben ők váltak a tárggyá, és a harmincegyedik versig ők maradnak a tárgy. Ezekkel a versekkel a következő cikkekben részletesen foglalkozunk majd, itt azonban csupán arra mutatunk rá, hogy a prófécia azonosította: a pogány Róma háromszázhatvan évig uralkodik majd legfőbb hatalomként, amint ezt az jelképezi, hogy Róma „erődítmények ellen, mégpedig egy ideig” „terveket sző”. Az „ellen”-nek fordított szó valójában azt jelenti, hogy „-ból/-ből” vagy „-tól/-től”, és a vers azt mondja, hogy Róma a világot az „erődítményekből”, vagyis Róma városából irányítja majd, és ezt egy „ideig” teszi, ami háromszázhatvan év.

A pogány Róma az i. e. 31-ben vívott actiumi csatában kezdett legfelsőbb uralomra jutni, és egészen i. sz. 330-ig uralkodott ilyen felsőbbbséggel, amikor Konstantin a birodalom fővárosát Róma Városának erősségéből Konstantinápoly Városába helyezte át. Ekkor a birodalom megkezdte hírhedt hanyatlását. Róma Városa volt a prófétai „erősség” a pogány Róma számára, és amikor ebből a városból uralkodott, legyőzhetetlen volt. A Konstantin hatalomát helyezését követő hadviselésben Róma Városa lett Gaiseric és a betörő barbár törzsek támadásának célpontja, akiket a Jelenések könyve nyolcadik fejezetének első négy trombitája jelképez.

Ezért Dániel könyve tizenegyedik fejezetének harmincegyedik verse szerint azok a „karok” (a pogány Róma), amelyek a pápaság támogatására keltek fel, először beszennyezték az „erősség szentélyét”. Róma városa a prófétai „erősség szentélye” mind a pogány, mind a pápai Róma számára, mert Kr. u. 330-ban, a pogány hatalom Konstantinápolyba való áthelyezésével, Róma városa a felemelkedő pápai Rómára maradt. Ezért mondja Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének második verse, hogy a sárkány (a pogány Róma) a pápai Rómának adta „székhelyét”. A „székhely” az a hely, ahonnan egy hatalom uralkodik, és 538-tól 1798-ig a pápai Róma legfelsőbb hatalomként uralkodott, miként a pogány Róma is legfelsőbb hatalomként uralkodott „egy ideig”.

A prófécia meghatároz egy meghatározott időszakot, amikor mind a pogány, mind a pápai Róma legfőbb uralmat gyakorolt, és amikor ezt tették, azt hatalmuk székhelyéről tették, amely Róma városa volt. A pogány Róma legyőzhetetlensége akkor ért véget, amikor elhagyták Róma városát, jelezve a háromszázhatvan év végét, amelyet a huszonnegyedik vers „időként” ábrázol; és amikor

a pápai uralom ezerkétszázhatvan éve 1798-ban véget ért, Napóleon a pápát elvitette Róma városából, és száműzetésben halt meg.

A pogány Róma és a pápai Róma megállapítja, hogy a modern Róma az utolsó napokban egy meghatározott prófétai időszakon át fog legfőbb uralmat gyakorolni. „Idő többé nem leszen”, de az utolsó napok pápai üldözésének időszaka egy meghatározott időszak, amely az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel kezdődik, és addig tart, míg az emberi kegyelmi idő le nem zárul, amikor Mihály feláll, és kihirdeti: „Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltessék meg ezután is.”

A pogány Róma véres történelme során keresztényeket üldözött a római város Colosseumában, és keresztény történészek becslése szerint a pápai uralom sötét korszakai alatt százmillió vértanút gyilkolt meg a pápaság, noha a pápaság tagadja ezt az állítást, és a becsült számot körülbelül ötvenmillióra teszi. A pogány és a pápai Róma egyaránt üldözte Isten hűségeseit, és a modern Róma is üldözni fogja Isten hűséges népét az utolsó napokban.

„Sokan börtönbe kerülnek, sokan az életükért menekülnek majd a városokból és a falvakból, és sokan Krisztusért vértanúk lesznek, miközben kiállnak az igazság védelmében.” Szemelvények az üzenetekből, 3. könyv, 397.

A pogány Róma három földrajzi akadályt győzött le, miközben átvette a világ feletti uralmat. A pápai Róma három földrajzi akadályt győzött le, miközben átvette a világ feletti uralmat. A modern Róma 1989-ben legyőzte a Dél királyát (az ateista Szovjetuniót), és legközelebb a dicsőséges földet (az Egyesült Államokat) fogja megdönteni a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején. Ezután Egyiptomot (az egész világot) is le fogja győzni.

„Az egész társadalom két nagy csoportra oszlik: az engedelmesekre és az engedetlenekre. Vajon melyik csoportban találhatunk majd?”

„Akik megtartják Isten parancsolatait, akik nemcsak kenyérrel élnek, hanem minden igével, amely Isten szájából származik, azok alkotják az élő Isten egyházát. Akik úgy döntenek, hogy az Antikrisztust követik, a nagy hitehagyott alattvalói. Sátán zászlaja alá sorakozva megszegik Isten törvényét, és másokat is annak megszegésére vezetnek. Arra törekszenek, hogy a nemzetek törvényeit úgy alakítsák, hogy az emberek a földi kormányzatok iránti hűségüket Isten országa törvényeinek lábbal tiprásával mutassák meg.”

„Sátán jelentéktelen kérdésekkel tereli el az elmét, hogy az emberek tiszta és határozott látással ne lássák a rendkívüli jelentőségű dolgokat. Az ellenség azt tervezi, hogy törbe csalja a világot.”

„Az úgynevezett keresztény világ lesz a nagy és döntő jelentőségű események színtere. A hatalmon levő emberek a lelkiismeretet szabályozó törvényeket fognak hozni, a pápaság példája szerint. Babilon paráznsága haragjának borából itat majd minden nemzetet. Minden nemzet érintve lesz.” Manuscript Releases, 1. kötet, 296.

Annak érdekében, hogy megvédje azt az igazságot, amely Dániel könyve tizenegyedik fejezete negyvenegyedik versének „ékes földjét” az Egyesült Államok jelképének azonosítja, Júda törzsének Oroszlánja megnyitotta az utolsó napok próféciakutatói előtt a prófécia hármas alkalmazásának elvét. Az e hat utolsó versből származó világosság azáltal nyert megalapozást, hogy a Dániel könyvében „a mindennapi”-ként ábrázolt történelmet — amint az Dániel tizenegyedik fejezete harmincegyedik versében élénk van tárva — a fejezet utolsó hat versére alkalmazták. Ugyanaz az alapkő-igazság („a mindennapi”), amely Miller prófétai keretének kulcsává lett, az utolsó napok prófétai keretét is létrehozta. Miller kerete a pogányság és a pápaság két pusztító hatalmán alapult, amelyek üldözték Isten népét, az utolsó napok kerete pedig azon a három pusztító hatalmon alapul, amelyek az utolsó napokban üldözik Isten népét.

A tudásnak az a gyarapodása, amelyet Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat verse ábrázol, amely az 1989-ben bekövetkezett tudásnövekedést jelképezi, és amelyet a Hiddekel folyó szemléltet, az igazság ellenségeinek ellenállásába ütközött. Ez az ellenállás a prófécia hármas alkalmazásának elvére vezető megértéshez vezetett, amelyet először Róma hármas alkalmazásaként ismertek fel; ez az a tárgykör, amely megalapozza a prófétai történelemről szóló látomást.

Kinyilatkoztatás híján elvadul a nép; de boldog, aki megtartja a törvényt. Példabeszédek 29:18.

Róma három megnyilvánulásának hármas alkalmazása azonosítja, hogy a pogány és a pápai Róma vallása a pogányság, és hogy vallásukat egy Pontifex Maximus címet viselő ember irányítja. Róma e két megnyilvánulása azt azonosítja, hogy három földrajzi hatalom eltávolíttatik, mielőtt meghatározott ideig legfőbb uralmat gyakorolnának, és hogy uralkodásuk székhelye a hét dombra épült Róma városa lesz, amely az ő erősségük szentélye. Mindkettő tanúskodott arról a tényről, hogy üldözték Isten hűséges népét. Ezért e két tanú alapján tudjuk, hogy a modern Róma vallása is pogányság lesz, és hogy azt Róma pápája fogja irányítani, akinek címe Pontifex Maximus.

Mielőtt a nagy parázna átveszi az irányítást és teljhatalommal uralkodik, a modern Rómának három akadályt kell leküzdenie, és az első akadály már a múlté a Szovjetunió 1989-ben bekövetkezett összeomlásával, Róma ama ateista ellenségének bukásával, amely Európában ellenállt Róma hatalmának. A következő akadály az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény által dől meg, és azután az Egyesült Nemzetek Szervezete rövid időre átadja hatalmát a modern Rómának. Mihelyt teljesen trónra emelkedik, bekövetkezik az utolsó napok üldözése.

Dániel könyve, és különösen a Jelenések nyolcadik fejezete, Róma ama prófétai jellegzetességeit tárják élénk, amelyek hozzájárulnak a modern Róma helyes megértéséhez. E jellegzetességek egyike a Római Birodalom Keletre és Nyugatra való felosztása volt, amint azt Konstantin Kr. u. 330-ban végrehajtotta. A pogány Róma és a pápai Róma, együtt szemlélve, szintén Róma kettős természetéről tanúskodnak. Konstantin felosztása, amely létrehozta a nyugati és a keleti Rómát, második tanúja a pogány és a pápai Rómának. Konstantin keleten állította fel a polgári hatalmat, nyugaton pedig meghagyta az egyházi hatalmat. A pogány Róma az államesterséget, a pápai Róma pedig az egyházmesterséget képviselte. A Kelet az államesterség volt, a Nyugat az

egyházmesterség, amint ezt előképezte a Dániel 2 vas és agyagja, vagy a Dániel 8 hímnemű szarva és nőnemű szarva, vagy a Dániel 7 ragadozó vadállatai és a Dániel 8 szentélyhez kapcsolódó vadállatai.

A modern Róma természete szintén kettős lesz, mivel az egyház és az állam, a vas és az agyag, valamint az egyházi mesterkedés és az állami politika ötvözetéből áll; de a modern Róma természete ugyanakkor hármassal is. A Jelenések könyvének nyolcadik fejezetében mind a nyugati, mind a keleti Róma szó szerint és jelképesen három részre osztatott. Konstantin, aki a keleti Rómából uralkodott, országát szó szerint három fia között osztotta fel, a nyugati Rómát pedig jelképesen a nap, a hold és a csillagok ábrázolták, amelyek a római birodalom által alkalmazott hármassal kormányzati formát jelképezték. Így a modern Róma, jóllehet kettős, az egyházi mesterkedés és az állami politika egységeként, egyúttal hármassal szövetséget is képvisel, amelyet a sárkány, a fenevad és a hamis próféta jelképez.

A pogány és a pápai Róma megnyilvánulásai azonosítják a végső Modern Róma összetett prófétai felépítését. Az a háromszoros unió, amely a hamarosan eljövendő vasárnapi törvény idején jön létre, vezeti a világot Armageddonhoz. Ez a világméretű „Fenevad képmása”, amely az Egyház és az Állam összekapcsolódásának jelképe. Feje a Pontifex Maximus, aki Róma városából uralkodik, amely hatalmának székhelye. A bűn emberének polgári hatalmát az Egyesült Nemzetek Szervezete fogja biztosítani, és a világot az Egyesült Államok kényszerítő ereje fogja arra kényszeríteni, hogy elfogadja az antikrisztus hármassal, mégis kettős rendszerét. Így tehát, miként a pogány Róma (a sárkány) a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének második versében a pápaságnak adta „az ő erejét, az ő királyiságát és nagy hatalmát”, az Egyesült Államok, mint amelyet a pogány Róma jelképez, ugyanazt a három munkát viszi véghez a modern Róma számára. A székhely a hét halmon épült Róma városában lévő Vatikánváros, a hatalom az Egyesült Nemzetek Szervezete, az erő pedig az Egyesült Államok. Együtt olyan helyre vezetnek a világot, ahol a pápaság „végére jut, és senki sem segít rajta”.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

És a hatodik angyal kitöltötte poharát a nagy folyóra, az Eufráteszre; és annak vize kiszáradt, hogy a napkeletről jövő királyok útja elkészítettessék. És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jött ki, békákhoz hasonlóak. Mert ördögi lelkek azok, amelyek jeleket tesznek, és elmennek a föld királyaihoz és az egész világ királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. Íme, úgy jönnek, mint a tolvaj. Boldog, aki vigyáz, és megőrzi ruháit, hogy mezítelenül ne járjon, és meg ne lássák az ő szégyenét. És egybegyűjtötte őket arra a helyre, amelyet héberül Armageddonnak neveznek. És a hetedik angyal kitöltötte poharát a levegőbe; és nagy szózat jött ki a mennyei templomból, a királyi székéből, amely ezt mondta: Meglett. Jelenések 16:12–17.